

Подорож

Михайль Семенко

Я ходив з нею, далеко були ми –
Обходили немало поля і попали в ліс.
Скільки прани – бо не були ми злими –
Я звідти в кімнату приніс!

Сьогодні сиджу. Не вабить синій сніг.
У дзеркалі дививсь на риси.
Не бачив сад моїх сьогоднішніх ніг.
Цілий день пробув і самотньо згризся.